

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2735/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца ХК „Боро Скорић“ А.Д. Лозница, Предузеће за производњу, прераду и промет прехрамбених производа „Боро-прехрана“ А.Д. Лозница, чији је пуномоћник Ђорђе Николић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради излучења непокретности из поступка продаје, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1473/19 од 27.03.2019. године, на седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1473/19 од 27.03.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1473/19 од 27.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П бр. 1169/17 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи обустава привремене мере принудне наплате пореза одређена решењем Министарства финансија број 059-433-16-2829/2014-И1А06 од 01.08.2017. године, у односу на катастарску парцелу ближе описану овим ставом изреке и да се та непокретност издвоји из поступка продаје. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се одреди привремена мера ради обезбеђења неновчаног потраживања тужиоца и наложи прекид мере принудне наплате пореза одређене решењем Министарства финансија број 059-433-16-2829/2014-И1А06 од 01.08.2017. године, у односу на катастарску парцелу ближе описану овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1473/19 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Одлука на коју у ревизији указује тужилац донета је у предмету у коме је другачије чињенично стање, па није од значаја за примену одредбе члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба којом је тражена обустава примене мере принудне наплате пореза у овој правној ствари је поднета 16.08.2017. године, а вредност предмета спора је опредељена на износ од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић